

Verdal kommune
Møteinnkalling

Utvalg: Utmarksnemnda
Møtested: Leksdal, Herredshuset
Dato: 13.09.2018
Tid: 15:00

Forfall meldes til utvalgssekretær som sørger for innkalling av varamedlemmer.
Varamedlemmer møter kun ved spesiell innkalling.

Saksnr	Innhold
PS 18/18	Søknad om kjøring med minigraver til Gbnr 134/ 2 Fnr 17, Ø. Holm
PS 19/18	Søknad om bruk av helikopter for persontransport
PS 20/18	Klage på vedtak PS 11/18 - rådyrvald Leksdalen

Søknad om kjøring med minigraver til Gbnr 134/ 2 Fnr 17, Ø.Holm

Saksbehandler: Inga Stamnes E-post: inga.stamnes@verdal.kommune.no Tlf.: 40400435	Arkivref: 2018/8562 - /K01
--	--------------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Utmarksnemnda	13.09.2018	18/18

Rådmannens forslag til vedtak:

Med hjemmel i § 6 i Forskrift om bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag gis det tillatelse til flytting av 1 minigraver fra hytte Gbnr 174/2 Fnr 12 til hytte med Gbnr 174/2 Fnr 17, videre ned til bilparkering. Ansvarlig for kjøringen er Øivind Holm. Tillatelse gjelder fram til 31. oktober 2018.

Formål: Kjøre minigraver fra hytte med Gbnr 174/2 Fnr 12 til hytte med Gbnr 174/2 Fnr 17, kun 1 tur. Ved avsluttet dreneringsarbeid kjøre minigraver i retur ned til bilparkering 1,9 km.

Det må tas hensyn til dyrelivet, vegetasjon og reindrift. Dersom det oppstår kjørespor/skader langs kjøretrase er det søkers ansvar å gjenopprette disse.

Dispensasjonen er vurdert opp mot naturmangfoldloven §§ 8 – 12 jfr § 7.

Mislighold av dispensasjonen eller vilkåra satt i den, samt endrede forutsetninger, kan føre til umiddelbar inndragning av dispensasjonen. Overtredelser av lov, forskrifter eller dispensasjon kan straffes med bøter jfr motorferdselsl. §12.

Vedtaket kan påklages etter reglene i forvaltningsloven. Klagefristen er 3 uker. Klagen sendes til kommunen.

Vedlegg:

- 1 Søknad om kjøring med minigraver

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Ingen

Saksopplysninger:

Viser til søknad fra Øivind Holm, mottatt her 22.08.2018.

Det søkes om å flytte minigraver fra hytte med Gbnr 174/2 Fnr 12 til hytte med Gbnr 174/2 Fnr 17, totalt ca 960 meter. Ved avsluttet dreneringsarbeid kjøre minigraver ned til bilparkering etter opparbeidet sti 1,9 km. Søker har behov for å benytte minigraver i forbindelse med dreneringsarbeid rundt hytte. Grunneiers tillatelse er vedlagt søknaden.

Vurdering:

Saken blir å behandle etter § 6 i Forskrift om bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag. For tillatelse ved særlig behov etter forskriftens § 6 så er bestemmelsen streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Søker har behov for å benytte minigraver i forbindelse med ferdigstilling av drenering rundt sin hytte. Det skal totalt kjøres 961 m fra Gbnr 174/2 Fnr 12 til hytte med Gbnr 174/2 Fnr 17, og 1,9 km fra hytte 174/2/17 til bilparkering. Kjøring skal foregå langs skogsveg/tømmerveg fra Langmyra så langt det er mulig. Det må tas spesielt hensyn ved passering av myrpartiene og eventuelle bekker. Søknaden er også vurdert etter naturmangfoldlovens §§ 8-12. Det foreligger ikke vitenskapelig eller erfaringsbasert informasjon i registre eller temakart som omhandler arter, naturmiljø, naturtyper og biologisk mangfold som tilsier at søknaden kan komme i konflikt med slike interesser i det aktuelle området, verken direkte eller i umiddelbar nærhet. Det er ikke rapportert hendelser, skader eller forstyrrelser i forhold til naturmiljø eller biologisk mangfold fra kjøring med samme formål i 2017.

Søknad om bruk av helikopter for persontransport

Saksbehandler: Inga Stamnes E-post: inga.stamnes@verdal.kommune.no Tlf.: 40400435	Arkivref: 2018/8308 - /K01
--	--------------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Utmarksnemnda	13.09.2018	19/18

Rådmannens forslag til vedtak:

I henhold til § 6 i Nasjonal forskrift om bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag av 15. mai 1988 gis **avslag** til søker E. Melby om bruk av helikopter tur/retur Melbyvollen.

Vedlegg:

- 1 Søknad om bruk av helikopter

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Ingen

Saksopplysninger:

Viser til søknad om bruk av helikopter mottatt her 18.07.18.

I søknaden er det ønske om å benytte helikopter for å fly tur/retur hytten/seteren på Melbyvollen, det søkes om inntil 4 turer. Søker har tidligere arbeidet som gjeter i området (i 15 år) og har slik et personlig forhold til stedet. Grunnet alder har ikke søker mulighet til å ta seg til fots til Melbyvollen, som ligger omtrent 5 km i luftlinje fra bilparkering.

Vurdering:

I følge Lov om motorferdsel § 6 kan kommunen når det foreligger særlige grunner gi tillatelse til bruk av motorfartøy eller luftfartøy som ellers ikke kan finne sted etter denne lov eller med hjemmel i loven. Behovet for transport må vurderes mot mulige skader og ulemper ferdsele kan forårsake, dette ut i fra motorferdsellovens formål om å redusere motorferdselen til et minimum. I følge rundskriv T-1/96 må kommunen her vurdere om motorferdselen er nødvendig, og har et nytteformål, eller bærer preg av unødvendig

kjøring eller fornøyleskjøring. I Verdal kommunes retningslinjer for motorferdsel i utmark er følgende listet opp som eksempler på tillatelser som kan gis med hjemmel i motorferdsellovens § 6:

- Tillatelse kan gis for transport av byggemateriell i henhold til godkjent byggeløyve i perioden 15 juni – 1 november.
- Rullestolbrukere kan gis inntil to landingstillatelser pr år ved egen hytte (som egen hytte regnes også hytte eid av foreldre eller egne barn). Tillatelsen kan gis i tidsrommet 15 juni – 1 november. I særlig viktige viltområder og verneområder kan tidsperioden innskrenkes.
- I unntakstilfeller kan også eier av fjerntliggende hytter gis inntil to landingstillatelser pr år.
- AS Værdalsbruket kan innvilges et begrenset antall turer til hver av følgende hytter i forbindelse med eksklusiv utleie: Lakavassbua, Bjarnetjern og Grønningen. Tillatelsen til de to førstnevnte gjelder to turer årlig (jfr. Forvaltningsplan for nasjonalparken).
- I tilfeller hvor det er innvilget transport med barmarkskjøretøy, kan det etter ny søknad tillates brukt helikopter i stedet.

Søknaden er vurdert og funnet at den ikke tilfredsstillende kravene oppstilt i verken motorferdsellovens § 6 om «særlig grunn» eller de kommunale retningslinjene. Personer som har problemer med å bevege seg eller ta seg fram i utmark grunnet blant annet alder kan i utgangspunktet ha større behov enn andre for å bruke motoriserte framkomstmidler. Dispensasjonshjemmelen i § 6 er likevel kun ment å gi en åpning for de helt spesielle tilfellene. Rundskriv T/96 sier tillegg må den enkelte søknad ses i sammenheng med det forventede antall tilsvarende søknader. Selv om den enkelte tillatelse ikke vil by på vesentlige ulemper, kan en søknad avslås av hensyn til de samlede konsekvenser av å innvilge tilsvarende søknader.

I og med at det er mange som faller i persongruppen, med tanke på alder og med personlig tilknytning til enkelte steder i utmarka ser administrasjonen for seg at antallet tilsvarende søknader vil kunne bli relativt mange i antall. Slik vil en innvilgelse av søknaden få den presedens at tilsvarende saker må innvilges. Det er en så tungtveiende begrunnelse at rådmannen innstiller på avslag.

Kommunen anser det her som vesentlig å ikke åpne for en praksis som på grunn av mengden dispensasjoner vil være skadelig for naturmiljøet og friluftsliv og videre undergrave motorferdsellovens formål om å redusere motorferdselen til et minimum. Rådmannen er av den oppfatning at kommunen bør være restriktiv med å innvilge dispensasjon der formålet ikke dreier seg om nyttetransport eller den typen transport som er listet Verdal kommunes retningslinjer for motorferdsel i utmark.

Klage på vedtak PS 11/18 - rådyrvald Leksdalen

Saksbehandler: Inga Stamnes E-post: inga.stamnes@verdal.kommune.no Tlf.: 40400435	Arkivref: 2018/7919 - /
--	-----------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Utmarksnemnda	13.09.2018	20/18

Rådmannens forslag til vedtak:

Verdal kommune tar klagen fra valdansvarlig i Leksdalen rådyrvald til følge, i henhold til § 13 i forskrift om forvaltning av hjortevilt, jf. §§ 8, 10 og 11 i samme forskrift. Totalt tellende areal for valdet er 4001 dekar, hvorav 297 er fulldyrka/overflatedyrka mark.

Vedlegg:

1. Klage på vedtak PS 11/18
2. Vedtak PS 11/18

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Ingen

Saksopplysninger:

Valdansvarlig representant leverte inn søknad om godkjenning av rådyrvaldet Leksdalen i april 2018. Det omsøkes vald på totalt 3704 daa tellende areal og i tillegg 292 daa fulldyrka areal, samlet 3996 daa. I møte i utmarksnemnda 27.06.17 ble valdet godkjent med totalt 3730 dekar tellende areal, av dette utgjør fulldyrkamark 26 dekar.

Klager påpeker at saksbehandlingen rundt det av arealet som ikke er godkjent, er slett behandlet av saksbehandler. Klager viser til: «at vurderingen som er gjort angående dette arealet ikke er nevnt i saksframlegget, og det er heller ikke gitt noen begrunnelse på hvorfor det omsøkte arealet ikke er godkjent. Godkjenning av rådyrvald er et enkeltvedtak, og skal i henhold til forvaltningsloven begrunnes når det er grunn til å tro at noen part vil være misfornøyd med vedtaket». Klager viser også til: «at kommunen har godkjent "noe" dyrka i andre tilfeller uten at jeg har kunnskap om hvor stor andel "noe" utgjør. Den omsøkte dyrkamark ville i dette tilfellet utgjort ca 7,3 prosent av totalt tellende areal».

Samtidig mener klager at kommunen bør kunne godkjenne fulldyrka mark som tellende areal for rådyrvald, og at det settes en begrensning på hvor stor andel av totalt godkjent tellende areal fulldyrka mark kan utgjøre. Klager viser til eksempel at Inderøy kommune godkjenner inntil at inntil 50 % av totalt godkjent tellende areal kan være fulldyrket mark.

Klager viser til flere fordeler med at utmarksnemnda bestemmer seg for en fast andel i intervallet 20- 50 %.

Vurdering:

Administrasjonen har vurdert omsøkt vald på nytt, og kommet fram til at de vurderingene som var gjort i sak PS 11/18 var for streng, og at de i tillegg ikke kom fram av vedtaket. Dette er beklagelig. Med tanke på valdets arrondering og sammenheng, ser man at valdet i utgangpunktet burde blitt godkjent i sin helhet. I tillegg er det svært positivt at det omsøkes større enheter. Av omsøkte eiendommer er det kun tre som består seg av annet areal enn skog og myr. Dette er:

Gbnr 76/3: 84 daa fulldyrket mark,

Gbnr 71/1: 131 daa fulldyrket mark samt 2,2 daa overflatedyrka mark.

Gbnr 78/11: 80 daa fulldyrket mark.

Tilsammen utgjør dette 297,2 daa, som kan godkjennes som en del av totalt tellende areal, jf. § 8 i forskrift om hjortevilt.

Det er riktig som klager viser til at kommunen har en praksis hvor det godkjennes noe fulldyrket areal i tillegg til skog og myr. Den andelen fulldyrket areal som tidligere er blitt godkjent er oftest areal som gjør at valdet får en avgrensning og arrondering som gjør det egent til å utøve jakt. Dette har vært basert på saksbehandler skjønnsmessige vurdering. Klager har derfor oppfattet riktig når det vises til at kommunen ikke har noen klare retningslinjer med en fastsatt andel hvor for mye fulldyrka mark som kan godkjennes som tellende areal. Samtidig skal kommunen skal utøve faglig skjønn ved godkjennelse av vald, dette i henhold til forskrift om hjortevilt § 9. Administrasjonen har sammen med utmarksnemnda kommet fram til at kommunen bør revidere kommunens rådyrvaldstruktur. Dette da mange av valdene har en lite hensiktsmessig arrondering, mange eiendommer har skifta eier siden valdene ble godkjent og kommunen mangler oppdaterte grunneierlister. I tillegg finnes det svært få kart som viser grensene til godkjente rådyrvald. En revidering av valdstruktur og forvaltning av rådyr vil trolig resultere i endring av minstearealet i kommunen. Det er i dag 50 aktive rådyrvald i kommunen. Det er ønskelig med en struktur som består seg av færre og større vald, samt at mest mulig av forvaltninga skal basere seg på at valdene har nok areal til å forvalte rådyrbestanden etter hjorteviltforskriftens § 20. Det vil si at rådyrvaldene skal disponere et tellende areal på minimum 20 ganger minstearealet eller minst 10 000 dekar, og dermed tildeles fellingstillatelse for rådyr som kvotefri jakt. Administrasjonen er enig med klager at et ledd i dette vil være å bestemme hvor stor andel fulldyrket mark kan utgjøre av totalt tellende areal.